

วัตถุประสงค์

เพื่อตีพิมพ์และเผยแพร่บทความวิจัย บทความวิชาการและบทความทวิภาคีที่เป็นภาษาไทยและมีข้อค้นพบข้อเสนอแนะที่เป็นนวัตกรรม รวมถึงความคิดริเริ่มที่มีผลกระทบต่อชุมชน สังคม และประเทศชาติในวงกว้าง อีกทั้งยังมุ่งหมายที่จะเป็นเวทีในการนำเสนอผลงานทางวิชาการเพื่อแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ทางสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์และสาขาต่าง ๆ และสนับสนุนการศึกษา การสอน โดยเน้นสาขาวิชาพระพุทธศาสนา การบริหารการศึกษา รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์รวมถึงสหวิทยาการอื่น ๆ

กำหนดการเผยแพร่ ปีละ 6 ฉบับ ฉบับที่ 1 มกราคม-กุมภาพันธ์ ฉบับที่ 2 มีนาคม-เมษายน ฉบับที่ 3 พฤษภาคม-มิถุนายน ฉบับที่ 4 กรกฎาคม-สิงหาคม ฉบับที่ 5 กันยายน-ตุลาคม และฉบับที่ 6 พฤศจิกายน-ธันวาคม

คณะกรรมการที่ปรึกษาวารสารวิจัยวิชาการ

พระพรหมบัณฑิต, ศาสตราจารย์ ดร.

พระธรรมวัชรบัณฑิต, ศาสตราจารย์ ดร.

พระเทพพรเมธี, รองศาสตราจารย์ ดร.

พระสุวรณ์เมธากรณ์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์

พระธรรมวชิรธีรคุณ, รองศาสตราจารย์ ดร.

ศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร.กาญจนา เจริญศรี

รองศาสตราจารย์ ดร.สุพล สุธะพรหม

รองศาสตราจารย์ ดร.โกณัฐ ศรีทอง

บรรณาธิการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัครเดช พรหมกัลป์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กองบรรณาธิการ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พระศรีสมโพธิ, ดร.

รองศาสตราจารย์ สยาม คำปรีดา

ดร.ภารดร แก้วบุตรดี

หน่วยงานภายนอก

ศาสตราจารย์ ดร.วัชระ งามจิตต์เจริญ

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

พระเมธาวิเชียร, รองศาสตราจารย์ ดร.

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

รองศาสตราจารย์ ดร.ชนินทร์ วสันต์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

รองศาสตราจารย์ ดร.สัญญา เคนาภูมิ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

รองศาสตราจารย์ ดร.พิมลพรรณ เพชรสมบัติ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เบญจมาศ สุขสถิตย์

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุษกร วัฒนบุตร

มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมปอง สุวรรณภูมา

มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย สุขตาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัญชัย บุญหนัก

มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิมลมาศ ปฐมวนิชกุล

นักวิชาการอิสระ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประเวศน์ มหารัตน์สกุล

นักวิชาการอิสระ

ดร.จรรยาศักดิ์ สุนทรเดชา

บริษัท เอเซีย คอนเน็คท์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด

ฝ่ายจัดการวารสาร

ดร.รัตติยา เหนืออำนาจ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

สำนักงาน หลักสูตรบัณฑิตศึกษา วิทยาเขตนครสวรรค์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
เลขที่ 999 หมู่ 6 ตำบลนครสวรรค์ออก อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ 60000 โทรศัพท์ 099-2969229
E-mail: journal.jra@gmail.com
<https://so06.tci-thaijo.org/index.php/jra/index>

คณะกรรมการกลั่นกรองบทความวารสารวิจัยวิชาการ (Peer Review)

ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน

1. พระธรรมวชิรธีรคุณ, รศ. ดร.	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
2. พระเทพวชิรเมธี, ผศ.ดร.	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
3. พระราชรัตนเวที, ผศ.ดร.	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
4. พระสุธีรัตนบัณฑิต, รศ.ดร.	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
5. พระศรีสมโพธิ, ดร.	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
6. พระครูนิวาสิตขันธ์, ผศ.ดร.	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
7. พระเมธีวชิรบัณฑิต, ศ.ดร.	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
8. พระมหาสมบุรณ์ วุฑฒิกโร, รศ.ดร.	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
9. พระมหาบุญเลิศ อินทปญโญ, ศ.ดร.	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
10. พระครูสังฆรักษ์จักรกฤษ ฐิริปญโญ, ผศ.ดร.	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
11. พระมหาไธ้ ธมมเมธี, ดร.	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
12. ศ.ดร.บุญทัน ดอกไธสง	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
13. ศ.ดร.จ่านงค์ อติวัฒน์สิทธิ์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
14. รศ.ดร.สุรพล สุษะพรหม	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
15. รศ.ดร.สุรินทร์ นียมางกูร	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
16. รศ.ดร.ประเทือง ภูมิภัทราคม	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
17. รศ.ดร.โกนิษฐ์ ศรีทอง	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
18. รศ.ดร.พิสมัย רבชนะชัย พูลสุข	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
19. รศ.ดร.เกียรติศักดิ์ สุขเหลือ	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
20. รศ.ดร.สมาน งามสนิท	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
21. รศ.ดร.ธงชัย สิงอุตม	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
22. รศ.ดร.วรกฤต เกื่อนช้าง	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
23. รศ.ดร.วัชรินทร์ ขาญศิลป์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
24. รศ.ดร.ภัทรพล ใจเย็น	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
25. รศ.ดร.ณัฏฐ์ ศรีดี	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
26. รศ.ดร.วรวิทย์ นิเทศศิลป์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
27. รศ.ชุมพล ปานเกตุ	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
28. ผศ.ดร.สมคิด พุ่มทุเรียน	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
29. ผศ.ดร.สุกัญญาณัฐ ออบสิน	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
30. ผศ.ดร.ศิริโรจน์ นามเสนา	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
31. ผศ.ดร.อานนท์ เมธีวรณัฏ	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

32. ผศ.ดร.ผดุง วรรณทอง	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
33. ผศ.ดร.ปัญญา คล้ายเดช	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
34. ผศ.ดร.ชันทอง วัฒนประดิษฐ์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
35. ผศ.ศศิกิจจ์ อัจฉัย	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
36. ผศ.ดร.สมบัติ นามบุรี	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
37. ดร.ภาราทร แก้วบุตรดี	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
38. ดร.รัตติยา เหนืออำนาจ	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
39. ดร.สมบัติ นวลระยอง	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

1. พระเมธาวันรสร, รศ.ดร.	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
2. ศ.ดร.วัชรระ งามจิตรเจริญ	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
3. ศ. (พิเศษ) ดร.กาญจนา เจาธิษฐ์	ผู้ทรงคุณวุฒิสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
4. รศ.ดร.กุหลาบ รัตนสังธรรม	มหาวิทยาลัยบูรพา
5. รศ.ดร.สุวิญ รักษัตย์	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
6. รศ.ดร.สุชาติ แสงทอง	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
7. รศ.ดร.ธานี เกสทอง	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
8. รศ.ดร.อุทัยวรรณ ภูเทษ	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
9. รศ.ดร.สัญญา เคนาภูมิ	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
10. รศ.ดร.ชนินทร์ วสินนท์	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
11. รศ.ดร.ช่วงโชติ พันธุเวช	นักวิชาการอิสระ
12. รศ.ดร.พฤตสรรค์ สุทธิไชยเมธี	มหาวิทยาลัยพิษณุโลก
13. รศ.ดร.สุริย์พงษ์ โพธิ์ทองสุนันท์	มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
14. รศ.ดร.ศศิธร วชิรปัญญาพงศ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
15. รศ.ดร.พิมลพรรณ เพชรสมบัติ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
16. รศ.ดร.โชติ บดีรัฐ	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
17. รศ.ดร.รัตน์ ปัญญาภา	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
18. รศ.ดร.พรรณอร วันทอง	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
19. รศ.ดร.ธัญชัย บุญหนัก	มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
20. ผศ. ว่าที่ร้อยตรี ดร.โสภณ ลาวรรณ	มหาวิทยาลัยนครสวรรค์
21. ผศ.ดร.วุฒินันท์ กันทะเตียน	มหาวิทยาลัยมหิดล
21. ผศ.ดร.ยุวดี วิทย์พันธ์	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
22. ผศ.ดร.นันทนา อุ่นเจริญ	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
23. ผศ.ดร.เนติรัฐ วีระนาคินทร์	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
24. ผศ.ดร.อุทัย สติมัน	มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
25. ผศ.ดร.บุษกร วัฒนบุตร	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
26. ผศ.ดร.สมปอง สุวรรณภูมิ	มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
27. ผศ.ดร.วิมลมาศ ปฐมวนิชกุล	นักวิชาการอิสระ
28. ผศ.ดร.ภูริวัฒน์ คัมภีร์ภาพพัฒน์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

29. ผศ.ดร.กิตติพงษ์ ไสภณธรรมภาณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
30. ผศ.ดร.สาธิต ทรัพย์รวงทอง มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
31. ผศ.ดร.ศิริวรรณ กมลสุขสถิตย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
32. ผศ.ดร.สุพัฒนา หอมบุปผา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
33. ผศ.ดร.วรวิทย์ นพแก้ว มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
34. ผศ.ดร.วันชัย สุขตาม มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
35. ผศ.ดร.ประภัศร วรรณสถิตย์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้
36. ผศ.ดร.เบญจมาศ สุขสถิตย์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
37. ผศ.ดร.กฤษณะ ดาราเรือง มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา
38. ผศ.ดร.วงธรรม สรณะ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
39. ผศ.ดร.จันทร์ศม ภูติอริยวัฒน์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
40. ผศ.ดร.เสกเอก ดร.เศรษฐวิทย์ พรหมสิทธิ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
41. ผศ.ดร.มยุรี รัตนเสริมพงศ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
42. ผศ.ดร.ประเวศน์ มหารัตน์สกุล นักวิชาการอิสระ
43. ผศ.ดร.ปาริชาติ สายจันดี มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
44. ผศ.ดร.ธีระวัฒน์ แสนคำ นักวิชาการอิสระ
45. ผศ.ดร.ประทีป พิษทองกลาง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
46. ผศ.ดร.อนันต์ แยมเอื้อน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
47. ดร.อัคนันท์ อริยศรีพงษ์ นักวิชาการอิสระ
45. ดร.จินตนาภา ไสภณ ผู้ทรงคุณวุฒิสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
46. ดร.ชนิกา แสงทองดี นักวิชาการอิสระ
47. ดร.พิสิษฐ์ จอมบุญเรือง มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
48. ดร.จรรยาศักดิ์ สุนทรเดชา บริษัท เอเซีย คอนเน็คท์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด
49. ดร.สมนึก หงษ์ยิ้ม สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุทัยธานี
50. ดร.วรพล ชินเพชร สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
51. พันเอก ดร.สาธิต ทิพย์มณี กรมแพทย์ทหารบก
52. ดร.ปัญญาธิสาร องค์กรปรัชญากุล มหาวิทยาลัยเกริก
53. ดร.วิไลวรรณ เทียนประนมกร โรงเรียนแอมจากตวิเศษอนุสรณ์
54. ดร.พิเชษฐ์ วันทอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร
55. นางสาวอรอนงค์ สรรเสริญ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
56. นางสาวไอบอล รังสิมันตุชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
57. นายปัญญา พรหมบุตร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์
58. พระมหาจักรพล อาจารย์สุโน, ดร. มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
59. ดร.สุรัชย์ พุดชู มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
60. ดร.จาตุรงค์ สุธาวัน มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
61. ดร.อังคณา อุดมพันธ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
62. ดร.รดา อนุตตรังกูร มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
63. ดร.นันทิยา สัตยวาที มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาต่างประเทศ

- ศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร.กาญจนา เจริญชัย
- รศ.ดร.สุรีย์พงศ์ โพธิ์ทองสุนันท์
- รศ.ดร.สมาน งามสนิท
- รศ. ชุมพล ปานเกตุ
- รศ. สยาม คำปรีดา
- ผศ.ดร.สุดาภาณูจน์ ปัทมดิเลก

ผู้ทรงคุณวุฒิสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยนเรศวร

บทบรรณาธิการ

วารสารวิจัยวิชาการ วิทยาเขตนครสวรรค์ มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยกองบรรณาธิการได้พิจารณาขยายพื้นที่ทางวิชาการจากเดิมปีละ 4 เล่ม เป็นปีละ 6 เล่ม เพื่อขยายฐานรองรับกับความต้องการในการที่ผู้นิพนธ์จะนำเสนอบทความให้คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review) พิจารณากลับกรองเพื่อความสมบูรณ์ของบทความก่อนการตีพิมพ์ให้เกิดคุณภาพสูงสุด ทั้งนี้เพราะบทความวิชาการที่อยู่
ในวารสารฯ นั้นต่างก็มีข้อค้นพบ ข้อเสนอแนะที่จะกลายเป็นนวัตกรรม รวมถึงอาจจะส่งผลกระทบ (Impact) ต่อชุมชน สังคมและประเทศชาติ โดยในฉบับนี้ประกอบด้วย บทความวิจัย 23 บท และบทความวิชาการ 2 บท ซึ่งทางกองบรรณาธิการได้มีการคัดเลือกมานำเสนอเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทเชิงสถานการณ์ ดังนี้

พระครูปริยัติพัชรโกวิท (สุขุม สุขุมลปญโญ), ศิริโรจน์ นามเสนา และวรกฤต เกื่อนช้าง บทความวิจัยเรื่อง “กลยุทธ์การเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมจาริกในกลุ่มชาติพันธุ์ม้ง” พบว่า 1) สภาพการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมจาริกในกลุ่มชาติพันธุ์ม้ง พบว่า ในบางครั้งไม่ต่อเนื่อง ความหลากหลายในการนับถือศาสนา ทำให้ผู้เผยแผ่ต้องปรับปรุงรูปแบบวิธีการที่หลากหลาย การที่จะเข้าถึงได้ต้องมีความเข้าใจวิถีชีวิตของกลุ่มชาติพันธุ์ม้ง กลุ่มชาติพันธุ์ม้งมีความเข้าใจว่าการมานับถือพระพุทธศาสนาอาจทำให้วัฒนธรรมเปลี่ยนไป เพราะมีวัฒนธรรมประเพณีคติความเชื่อที่แตกต่างจึงยากต่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนา 2) กลยุทธ์การเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมจาริกในกลุ่มชาติพันธุ์ม้ง พบว่า กระบวนการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมจาริกในกลุ่มชาติพันธุ์ม้ง นอกจากพระธรรมจาริกจะสอนตามช่วงชั้นต่างๆ แล้วได้นำกระบวนการฝึกอบรมเข้าค่ายคุณธรรม มีการบวชภาคฤดูร้อน เน้นสังคมสงเคราะห์เป็นหลักในการเผยแผ่และพัฒนา และ 3) นำเสนอกลยุทธ์การเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมจาริกที่เหมาะสมกับกลุ่มชาติพันธุ์ม้ง

พบว่า พระธรรมจาริกต้องใช้กลยุทธ์เผยแผ่พระพุทธศาสนาผ่านงานของหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล (อ.ป.ต.) ทั้ง 8 ด้าน ดังนี้ (1) ด้านศีลธรรมวัฒนธรรม (2) ด้านสุขภาพอนามัย (3) ด้านสัมมาชีพ (4) ด้านสันติสุข (5) ด้านศึกษาสงเคราะห์ (6) ด้านสาธารณสงเคราะห์ (7) ด้านกตัญญูกตเวทิตาธรรม (8) ด้านสามัคคีธรรม

พระครูปริยัติพัชรธรรม, พระศรีสมโพธิ, สามารถ สุขุประการ บทความวิจัยเรื่อง “การพัฒนาปัจจัยส่งเสริมจิตอาสาตามหลักพุทธธรรม” พบว่า 1) สภาพการพัฒนาปัจจัยส่งเสริมจิตอาสา ในสังคมไทยปัจจุบัน มีการพัฒนาปัจจัยส่งเสริมจิตอาสา 6 ด้าน คือ ตนเอง ครอบครัว โรงเรียน เพื่อน สังคม/ชุมชน และสื่อสารมวลชน 2) การพัฒนาการพัฒนาปัจจัยส่งเสริมจิตอาสาตามหลักพุทธธรรม พบว่า สำหรับปัจจัยส่งเสริมจิตอาสา ควรมีการปลูกฝังให้ตระหนักถึงความสำคัญของจิตอาสาตั้งแต่เด็ก เตรียมความพร้อมทางร่างกายและจิตใจ เข้าร่วมกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง และมีความรู้ความชำนาญในการสื่อสาร ซึ่งอนุวัตตามหลักพุทธธรรม คือ ภาวนา 4 ได้แก่ กายภาวนา ศีลภาวนา จิตภาวนา และปัญญาภาวนา และ 3) แนวทางการพัฒนาปัจจัยส่งเสริมจิตอาสาตามหลักพุทธธรรม พบว่า แนวทางการพัฒนา ควรเริ่มจากการสร้างศรัทธา ปลูกจิตสำนึกในเรื่องของการให้ การเสียสละ อุทิศตนเป็นผู้รับใช้เพื่อนมนุษย์ ส่วนวิธีการนำไปใช้ สามารถทำได้ในรูปแบบของการจัดอบรมหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการทำงานจิตอาสา หรือการให้ความรู้ ความเข้าใจในลักษณะการทำงานจิตอาสาอย่างลึกซึ้ง สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงอย่างเป็นรูปธรรม

พระประคุณวรารักษ์, พระศรีสมโพธิ, สามารถ สุขุประการ บทความวิจัยเรื่อง “แนวทางการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรของสำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัดในเขตการปกครองคณะสงฆ์ภาค 4” พบว่า 1) บุคลากรมีสมรรถนะด้านความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่เป็นกำลังสำคัญ ในการกำหนดทิศทาง มีสมรรถนะด้านความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะในการสอนวิปัสสนา 2) เจ้าสำนักที่มีความรู้ความสามารถในสอนกัมมัฏฐานทั้งในด้านปริยัติและปฏิบัติ ส่งผลให้เกิดปฏิเวธแก่ผู้ปฏิบัติตาม เห็นความสำคัญของการปฏิบัติธรรมและการเผยแผ่พระพุทธศาสนา พระวิปัสสนาจารย์ที่มีความรู้และประสบการณ์ดี ส่วนเจ้าหน้าที่ที่มีมนุษยสัมพันธ์ดีจัดการดี ย่อมเป็นกัลยาณมิตรต่อผู้มาปฏิบัติ และ 3) เจ้าสำนักต้องหมั่นแสวงหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เป็นประจำ พระวิปัสสนาจารย์ต้องทบทวนและฝึกฝนเทคนิคการสอนวิปัสสนา เจ้าหน้าที่ต้องเข้าอบรมเพิ่มทักษะในการบริหารจัดการอาคารและพัสดุ พัฒนาบุคลิกภาพอยู่เสมอ โดยใช้หลักความเป็นครูที่ดี 3 สุ คือ (1) พัฒนาด้านความรู้ ด้วยหลักสุวิชาโน เป็นผู้มีความรู้ในเรื่องพระกัมมัฏฐานและหน้าที่ของตน (3) พัฒนาด้านทักษะ ด้วยหลักสุสาสนโน เป็นผู้สอนดี ถ่ายทอดดีมีปียาวจา และ (3) พัฒนาด้านทัศนคติ ด้วยหลักสุ

ปฏิปันโน มีความสุภาพเรียบร้อย สง่างามน่าศรัทธา น่าเคารพ น่าเชื่อถือ มีความสำรวม ระมัดระวัง อากัปกริยา โดยมีหลักสังคหวัตถุ 4 เป็นพื้นฐาน

พระครูอุทิศปรีดีสุนทร, สมบุญ ทิพรังศรี, พระครูอุทิศธรรมพินัย, ธนพัฒน์ เฉลิมรัตน์ บทความวิจัยเรื่อง “การพัฒนากระบวนการท่องเที่ยวเมืองพระชนกจักรีวัฒนธรรมวิถีพุทธ” พบว่า 1) กระบวนการท่องเที่ยววัฒนธรรมวิถีพุทธ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการส่งเสริมการตลาด มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด (4.28) รองลงมา คือ ด้านการให้บริการ มีระดับความคิดเห็นมาก (4.18) และน้อยที่สุดคือ สถานที่ในการจัดงาน (3.88) 2) การพัฒนากระบวนการท่องเที่ยวเมืองพระชนกจักรีวัฒนธรรมวิถีพุทธ โดยงานบุญเดือนสามสืบสานประเพณีวิถีชาวอุไทย มีการพัฒนากระบวนการท่องเที่ยวทั้งหมด 4 กระบวนการ ประกอบด้วย 2.1) กระบวนการสื่อสาร ช่องทางในการสื่อสาร ข้อมูลข่าวสาร สถานที่ตั้ง ประวัติ ความเป็นมาที่สำคัญ 2.2) กระบวนการการตลาด การจัดการร้านค้าของฝาก สินค้าชุมชน สินค้าภายในงาน 2.3) กระบวนการให้ความรู้ ได้ให้ความรู้ผ่านการจัดกิจกรรมในงานด้านวัฒนธรรม 2.4) กระบวนการจัดการในการท่องเที่ยว มีการวางแผนโดยชุมชน การจัดภูมิทัศน์ ภายในงาน และ 3) การบูรณาการกระบวนการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เมืองพระชนกจักรีวัฒนธรรมวิถีพุทธ โดยการบูรณาการจากชุมชนสู่วัด จากวัดสู่ชุมชน ดังนี้ การบูรณาการกิจกรรมสักการะพระพุทธรูปชินราชปิดทองรอยพระพุทธรูปบาทจำลอง ทำขวัญนาอุปสมบทนาคนหมู่ การอนุรักษ์การท่องเที่ยว การทำขวัญข้าว การแสดงและการประกวดร้องเพลง การแข่งขันกีฬา การประกวดขบวนรถแห่นาคการแสดงหน้านา การประกวดการจัดสำรับคาวหวานตามขนบธรรมเนียมประเพณีโบราณ ฯลฯ

พระสมุห์พุฒิพงษ์ กล้าทวี, พระราชอุทัยโสภณ, พระครูอุปถัมภ์ปรีดีโสภณ, เมธาวรินทร์ วิลพรรณ บทความวิจัยเรื่อง “การพัฒนาพื้นที่การท่องเที่ยวเมืองพระชนกจักรีวัฒนธรรมวิถีพุทธ” พบว่า 1) พื้นที่การท่องเที่ยวเมืองพระชนกจักรีวัฒนธรรมวิถีพุทธ จังหวัดอุทัยธานี ประกอบด้วย ทรัพยากรการท่องเที่ยวทั้งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติและมนุษย์สร้างขึ้น ขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิตความเป็นอยู่ ตลอดจนทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่มีอยู่ภายในชุมชนของตนเอง งานประเพณีที่มีชื่อเสียงที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวทุกปี และกิจกรรมทำบุญงานเดือนสามสืบสานประเพณีวิถีชาวอุไทย อำเภอหนองฉาง 2) จากการสำรวจจึงได้นำเสนอพื้นที่ งานบุญเดือนสามสืบสานประเพณีวิถีชาวอุไทย เป็นพื้นที่การแสดง พื้นที่การท่องเที่ยววัฒนธรรมวิถีพุทธและพื้นที่การทำบุญเป็นพื้นที่แสดงอัตลักษณ์ทางด้านพระพุทธศาสนา และ 3) การพัฒนาพื้นที่การท่องเที่ยวเมืองพระชนกจักรีวัฒนธรรมวิถีพุทธ โดยมีการร่วมมือกันระหว่างวัดและชุมชน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พัฒนาพื้นที่งานบุญเดือนสามสืบสานประเพณีวิถีชาวอุไทย เป็น

พื้นที่การแสดงวัฒนธรรมวิถีพุทธ เช่น พื้นที่การทำขวัญข้าว พื้นที่การทำขวัญนาคนุ่ม พื้นที่ประกวด ขบวนรดแห่นาค ขบวนรำนานาค พื้นที่ประกวดสำหรับคราวหวาน ฯลฯ และพื้นที่ทำบุญ เช่น สักการะรอยพระพุทธบาทจำลอง ปิดทองไหว้พระ ฯลฯ

พระนพดล สุทธิธมโม, สามารถ สุขุประการ, ศิริโรจน์ นามเสนา บทความวิจัยเรื่อง “แนวทางการดำเนินเศรษฐกิจพอเพียงเชิงพุทธบูรณาการ” พบว่า 1) การใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของเกษตรกร พบว่า เมื่อเกษตรกรได้ดำเนินตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ทำให้ตัวเองและสังคมมีการพัฒนาด้านจิตใจ และปัญญา โดยการทำงานด้วยความซื่อสัตย์ รู้จักเก็บรักษาทรัพย์สมบัติ ใช้จ่ายแต่พอเหมาะแก่ฐานะ เมื่อมีงานทำแล้วต้องรู้จักประมาณในการใช้จ่ายรู้จักแบ่งปันแก่เพื่อนบ้าน สังคมบุญโดยการทำความดี ซึ่งสิ่งที่สำคัญ คือ มีคุณภาพชีวิตที่ดี 2) หลักคุณธรรมที่ส่งเสริมปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของเกษตรกร พบว่า เมื่อเกษตรกรได้ประพฤติปฏิบัติตามหลักธรรมแล้ว นำมาเป็นแนวทางการในการดำเนินชีวิต เพื่อพัฒนาตนเองและสังคม เป็นผู้มีความรัก ความเมตตา ความเสียสละ และการให้อภัย ทำงานด้วยความซื่อสัตย์หมั่นเพียร ทำให้มีชีวิตและครอบครัวอยู่ร่วมกับสังคมอย่างสงบสุข สามารถป้องกันและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ 3) การนำเสนอแนวทางการดำเนินเศรษฐกิจพอเพียงเชิงพุทธบูรณาการ พบว่า การปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงทำให้ครอบครัวมีอยู่ มีกิน ไม่ขาดแคลน คนในครอบครัวไม่ต้องทิ้งบ้านเรือนเพื่อไปหางานทำในต่างถิ่น คนในชุมชนมีความสมัครสมานสามัคคีกัน แลกเปลี่ยนองค์ความรู้ที่มีอยู่ในชุมชนร่วมกัน เศรษฐกิจพอเพียงทำให้ระบบเศรษฐกิจในประเทศไทยมีความเข้มแข็ง เป็นระบบเศรษฐกิจพึ่งตนเอง ไม่ผลิตเพื่อขายหรือส่งออกอย่างเดียว เมื่อมีปัญหาด้านเศรษฐกิจประเทศไทยจึงได้รับผลกระทบน้อยเพราะเกษตรกรที่บูรณาการเศรษฐกิจพอเพียงสามารถผลิตสินค้าใช้เองได้ ทำให้เกษตรกรมีหลักในการปรับปรุงและพัฒนาความเป็นอยู่ให้ดีขึ้น

จุฑามาศ มูลกระโทก, วินัย ทองมัน, พระราชวชิรเมธี วรปัญญา บทความวิจัยเรื่อง “แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำในยุคดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2 ตามหลัก สัปปุริสธรรม 7” พบว่า 1) สภาพการพัฒนภาวะผู้นำในยุคดิจิทัล ภาพรวมอยู่ในระดับมาก พิจารณารายด้านพบว่า ด้านการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ ส่วนด้านการปฏิบัติที่เป็นเลิศอย่างมืออาชีพ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด และ 2) แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2 ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 พบว่า ด้านการมีวิสัยทัศน์ ผู้บริหารสถานศึกษาควรใช้เทคโนโลยีในการบริหารอย่างเหมาะสม มีความคิดริเริ่ม สนับสนุนให้มีการใช้ระบบดิจิทัล ส่งเสริมการพัฒนาทักษะของบุคลากร ด้านการสร้าง

วัฒนธรรมการเรียนรู้ในโลกยุคดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษาควรเน้นการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ สอดคล้องกับหลักสูตร ใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนด้านการปฏิบัติที่เป็นเลิศอย่างมืออาชีพ ผู้บริหารสถานศึกษาควรศึกษาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอยู่เสมอ ด้านการปรับปรุงอย่างเป็นระบบ ผู้บริหารสถานศึกษาควรวางแผนการพัฒนาสถานศึกษาให้สอดคล้องกับบริบท จัดสรรงบประมาณอย่างเหมาะสม ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษาควรติดตามและประเมินผลการใช้งานเทคโนโลยี ส่งเสริมหลักสูตรทางด้านคุณธรรม เสริมสร้างความรับผิดชอบร่วมกัน เป็นผู้ใช้งานเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพ

เอกชัย เรืองรัตน์, สุดา สุวรรณภิมย์, ธิพย์ โสถิวรรณ บทความวิจัยเรื่อง “โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จอย่างยั่งยืนในการบริหารคลังสินค้าขนาดเล็กบนความปกติใหม่” พบว่า แบบจำลองสมการโครงสร้างการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัล ส่วนประสมทางการตลาดแบบใหม่ คุณลักษณะของผู้ประกอบการ ความยั่งยืนบนความปกติใหม่ มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการบริหารคลังสินค้าขนาดเล็กของผู้ประกอบการ โดยแบบจำลองสมการโครงสร้างของความสำเร็จในการบริหารคลังสินค้าขนาดเล็ก (Success: SUCC) สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจาก ค่า $\chi^2 = 102.258$, $df = 90$, ค่า $p = 0.178$, $\chi^2/df = 1.136$, ดัชนี GFI = 0.967, NFI = 0.993, NNFI = 0.998, CFI = 0.999, RMR = 0.028, SRMR = 0.029, RMSEA = 0.020, และ = 0.909 จากค่าสถิติดังกล่าวจะเห็นได้ว่าค่า p มีค่ามากพอที่จะยอมรับสมมติฐาน ($p > .05$) ดัชนีต่าง ๆ ผ่านเกณฑ์ในการพิจารณา จึงสรุปได้ว่า แบบจำลองสมการโครงสร้างของความสำเร็จในการบริหารคลังสินค้าขนาดเล็ก (Success: SUCC) สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ตัวแปรทั้งหมดสามารถอธิบายความแปรปรวนของความสำเร็จในการบริหารคลังสินค้าขนาดเล็ก (Success: SUCC) ได้ร้อยละ 90.90 ซึ่งเป็นการอธิบายความแปรปรวนของความสำเร็จในการบริหารคลังสินค้าขนาดเล็ก (Success: SUCC) ได้ดีมาก

ศศิธรยาห์ มาก่อง, ลิทธิพร เขาอุ่น, ทศพล ทีฆพร, ทินกร พูลพุดิ บทความวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียนโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1” พบว่า 1) การบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้ของโรงเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านการสร้างการตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 2) ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของนักเรียนอยู่ในระดับมาก ด้านความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และแก้ปัญหา และความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการ

สื่อสารมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3) ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียนโรงเรียนประถมศึกษาที่มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 4) การบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้ที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียนโรงเรียนประถมศึกษาที่มีจำนวน 3 ตัวแปร คือ การสร้างแรงจูงใจของผู้เรียนและผู้มีส่วนได้เสียในชุมชน (X_4) การสร้างการตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในชุมชน (X_2) และการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในชุมชน (X_1) ที่ร่วมกันทำนายผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียนโรงเรียนประถมศึกษา ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สามารถอธิบายการแปรผันของระดับผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนได้ร้อยละ 66.50 ($R^2 = 0.665$)

เอกวิทย์ ทับทวี, พระมหาอุดร อุดตโร , ปฎิธรรม สำเนียง, พระครูศรีสุธรรมนิวิฐ บทความวิจัยเรื่อง “แนวทางการบริหารความขัดแย้งของผู้บริหารในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาจังหวัดชัยนาทตามหลักการบริหารนิยธรรม 7” พบว่า 1) การบริหารความขัดแย้งของผู้บริหาร ในภาพรวมมีสภาพปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.13$, S.D. = 0.29) 2) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาที่มีต่อสภาพปัญหาการบริหารความขัดแย้งของผู้บริหาร พบว่า เพศ อายุ ตำแหน่ง และประสบการณ์ที่ต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกัน และ 3) แนวทางการแก้ไขปัญหาการบริหารความขัดแย้งของผู้บริหารในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาจังหวัดชัยนาทตามหลักการบริหารนิยธรรม 7 ดังนี้ 1) ด้านการเอาชนะ ผู้บริหารสถานศึกษาควรหมั่นประชุม พบปะสังสรรค์ระหว่างบุคคลที่ทำงานร่วมกัน 2) ด้านการร่วมมือ มุ่งเน้นให้ครูและบุคลากรร่วมกันวางแผนงาน ตัดสินใจ ปฏิบัติ และประเมินผล 3) ด้านการประนีประนอม ควรจัดประชุมพบปะเจรจาด้วยความประนีประนอมกันกับครู 4) ด้านการหลีกเลี่ยง ผู้บริหารสถานควรควบคุมสถานการณ์ความตึงเครียด ส่งเสริมและให้การสนับสนุนครู แก้ไขปัญหาโดยยึดหลักข้อปฏิบัติตามกฎข้อบังคับที่ได้ตกลงกันไว้ และ 5) ด้านการยอมให้ ควรส่งเสริมให้ครูที่ปฏิบัติงานร่วมกัน รู้จักเวลาและตรงต่อเวลา จัดสรรทรัพยากร ตลอดจนการมอบหมายงานตามความเหมาะสมของแต่ละบุคคล

ภาสกร ฝั้นอ้าย, ญัฐยา ตันตรานนท์ บทความวิจัยเรื่อง “กระบวนการบริหารหลักสูตรทวิศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่” พบว่า 1) กระบวนการบริหารหลักสูตรทวิศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ มีขั้นตอนการดำเนินงาน 6 ขั้นตอน ประกอบด้วย (1) ขั้นตอนการบริหารจัดการ (2) ขั้นตอนพัฒนาหลักสูตร (3) ขั้นตอนรับนักศึกษา (4) ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน (5) ขั้นตอนวัดและประเมินผล และ (6) ขั้นตอนนิเทศติดตามผล และ 2)

การประเมินกระบวนการบริหารหลักสูตรทวิศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ในภาพรวมมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.50)

พรมา จันทรโคตร, วลนิภา ฉลากบาง, วันเพ็ญ นันทะศรี บทความวิจัยเรื่อง “ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อความผูกพันองค์การของบุคลากรในสำนักอนุมติสินเชื่อบริการย่อย ธนาคารอสมสิน” พบว่า องค์ประกอบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ด้านวิสัยทัศน์ดิจิทัล 2) ด้านความรู้ดิจิทัล 3) ด้านความเป็นมืออาชีพดิจิทัล 4) ด้านทักษะเทคโนโลยีและการสื่อสารดิจิทัล และ 5) ด้านการบริหารจัดการดิจิทัล

ศักดิ์สิทธิ์ ทองจำปา, ปราณี แก้วมา, ญาณวุฒิ วงศ์ใหญ่ศิริ, ณัฐกานต์ ประจันบาน บทความวิจัยเรื่อง “การพัฒนาเครื่องมือการวัดคุณลักษณะความเป็นนวัตกรรมของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1” พบว่า 1) เครื่องมือการวัดคุณลักษณะความเป็นนวัตกรรมของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ประกอบด้วย 7 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านการเล่นเชิงสร้างสรรค์ จำนวน 5 ข้อ (2) ด้านการมีแรงบันดาลใจ จำนวน 5 ข้อ (3) ด้านการสังเกตสามารถมองเห็นปัญหา จำนวน 4 ข้อ (4) ด้านการแสวงหาความรู้ จำนวน 5 ข้อ (5) ด้านคิดริเริ่มสร้างสรรค์ จำนวน 5 ข้อ (6) ด้านความมุ่งมั่นและปฏิบัติงานต่อเนื่อง จำนวน 5 ข้อ (7) ด้านความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น จำนวน 3 ข้อ และ 2) เครื่องมือการวัดคุณลักษณะความเป็นนวัตกรรมมีความตรงเชิงเนื้อหาจากการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ (IOC = 0.67 - 1.00) มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.24 - 0.77 มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.92 มีความตรงเชิงโครงสร้างจากการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (χ^2 (224, N = 150) = 259.516, p = .052, CFI = .972, TLI = .965, RMSEA = .040, SRMR = .073) ค่าน้ำหนักองค์ประกอบมีค่า 0.351 ถึง 0.999 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกตัว ยกเว้น ข้อ 6 ที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า เครื่องมือวัดคุณลักษณะความเป็นนวัตกรรมมีความตรงเชิงโครงสร้าง และสัดส่วนความแปรปรวนที่อธิบายได้ด้วยองค์ประกอบแต่ละตัวร้อยละ 12.50 ถึง 99.80

อนงค์นาฏ แก้วไพฑูรย์, ศศิกิจจ์ อ่ำจ้อย, อาณัติ เดชจิตร บทความวิจัยเรื่อง “การพัฒนานักบริหารชุมชนวิถีพุทธกับการรองรับสังคมสูงวัยระดับตำบล” พบว่า 1) ศึกษาวิเคราะห์บทบาทหน้าที่นักบริหารชุมชนกับการรองรับสังคมสูงวัยระดับตำบล พบว่า นักบริหารชุมชนมีหน้าที่ 1.1) ด้านส่งเสริมสุขภาพ 1.2) ด้านป้องกันสุขภาพ 1.3) ด้านการรักษาสุขภาพเบื้องต้น 1.4)

ด้านการฟื้นฟูสุขภาพ 2) การพัฒนานักบริหารชุมชนวิถีพุทธกับการรองรับสังคมสูงวัยระดับตำบล พบว่า การพัฒนานักบริหารชุมชนวิถีพุทธได้นำหลักภavana 4 มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนานักบริหารชุมชนในการดูแลผู้สูงวัย 2.1) ด้านส่งเสริมสุขภาพ (กายภavana) ได้รับการพัฒนาทางกาย 2.2) ด้านการป้องกัน (ศีลภavana) ได้รับการพัฒนาทางพฤติกรรม 2.3) ด้านการรักษา (จิตตภavana) ได้รับการฝึกพัฒนาทางจิตใจ 2.4) ด้านการฟื้นฟู (ปัญญาภavana) ได้พัฒนาทางปัญญาได้รับความรู้ในการฟื้นฟูร่างกายและจิตใจผู้สูงวัย ด้วยหลักการที่ถูกต้องเหมาะสม และ 3) ถอดบทเรียนการพัฒนานักบริหารชุมชนวิถีพุทธกับการรองรับสังคมสูงวัยระดับตำบล พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จมีการวางแผนที่ชัดเจน การมีส่วนร่วมของชุมชน ภาครัฐเครือข่าย ผู้นำท้องถิ่น/นักจัดการงานชุมชนด้านบริหาร การนำหลักธรรมหลักภavana 4 เข้ามาประยุกต์ในมิติสุขภาพได้ความรู้ ทักษะ ทักษะปฏิบัติที่เหมาะสมกับผู้สูงวัย

จุฑาทิพย์ ศรีพิทักษ์, ดิฐภัทร บวรชัย บทความวิจัยเรื่อง “ระบบการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรม กรณีศึกษา : เหตุกราดยิงในศูนย์การค้าเทอมินอล 21 โคราซ จังหวัดนครราชสีมา” พบว่า 1) ปัญหาการจัดการความปลอดภัยที่เกิดขึ้น คือ หน่วยงานความมั่นคง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังไม่มีแผนการ กระบวนการขั้นตอนที่ชัดเจนในการระงับและจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรมจากการกราดยิงในพื้นที่สาธารณะที่มีประชาชนจำนวนมาก รวมถึงเจ้าหน้าที่ไม่ทราบบทบาทในการดำเนินการของตนเอง ส่งผลให้ไม่สามารถเข้าระงับเหตุได้อย่างถูกต้อง และ 2) ระบบการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรมจากเหตุกราดยิง ในศูนย์การค้าเทอมินอล 21 ประกอบด้วย 2.1) ปัจจัยนำเข้า เป็นการจัดทำแผนเผชิญเหตุ โดยการกำหนดแนวทางการปฏิบัติ บทบาทของแต่ละภาคส่วน รวมถึงการซักซ้อมแผน 2.2) กระบวนการ คือ การดำเนินการแผนเผชิญเหตุ ต้องมีการประเมินเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น พิจารณาสภาพแวดล้อม วิเคราะห์บริบทต่าง ๆ เพื่อวางแผนเข้าช่วยเหลือประชาชน และการจัดการกับผู้กระทำความผิดตามความเหมาะสม 2.3) ปัจจัยส่งออก เป็นการดำเนินการหลังเกิดเหตุ จำเป็นที่จะต้องมีการประเมินความเสียหายและเยียวยาผู้เสียหาย รวมถึงการดำเนินการด้านกฎหมายกับผู้กระทำความผิด (กรณีที่ไม่ถูกวิสามัญ) ทั้งนี้เหตุที่เกิดขึ้นจำเป็นที่จะต้องถอดบทเรียนจากการจัดการด้านความปลอดภัย เพื่อระบุปัญหา และอุปสรรคในการดำเนินงานอันเป็นข้อมูลป้อนกลับที่จะนำไปสู่การปรับปรุงแผนเผชิญเหตุ เพื่อยกระดับมาตรการการรักษาความปลอดภัยในพื้นที่ และทำให้ระบบการจัดการด้านความปลอดภัยของอาชญากรรมจากเหตุกราดยิงสามารถดำเนินการจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วชิรวัชร งามละม่อม บทความวิจัยเรื่อง “การบริหารความเสี่ยงในภาวะวิกฤตศึกษา กรณีการบริหารสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ของรัฐบาล

ช่วงปี พ.ศ. 2563-2564 ในพื้นที่จังหวัดราชบุรี” พบว่า 1) ความเสี่ยงในการบริหารงานในภาวะวิกฤตโดยรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ความเสี่ยงด้านสุขภาพ รองลงมาเป็น ความเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อม และความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงานมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด และยังมองว่าการบริหารสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 ยังไม่ครอบคลุมกับสภาพปัญหา นโยบาย กฎหมาย มาตรการหรือข้อบังคับต่าง ๆ ขาดการประเมินความเสี่ยง ประชาชนลดการพึ่งพารัฐบาลและหาแนวทางในการป้องกันตัวเองตามมาตรการทางสังคม และ 2) กรอบการบริหารความเสี่ยงในภาวะวิกฤตโดยรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การประเมินความเสี่ยง รองลงมาเป็นการระบุความเสี่ยงหรือการบ่งชี้เหตุการณ์ และการสื่อสารและระบบสารสนเทศมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด จากวิกฤตนำมาสู่การเปลี่ยนแปลงทั้งที่เป็นโอกาสและความท้าทายในทุกระดับ ภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรอาศัยสถานการณ์ติดตามและทบทวนความล้มเหลวในการบริหารงาน การแก้ปัญหา และทุกภาคส่วนทางสังคมควรบูรณาการความร่วมมือในการบริหารจัดการ ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างความเป็นธรรม

กิตติ ตระกูลรัมย์, สมปอง สุวรรณภูมา, ณัฐดนัย แก้วโพนงาม บทความวิจัยเรื่อง “ประสิทธิภาพในการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง อำเภอนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ” พบว่า 1) ประสิทธิภาพในการจัดสวัสดิการ โดยรวมพบว่า มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านผู้สูงอายุความมั่นคงทางสังคม ครอบครัว ผู้ดูแล และการคุ้มครอง มีประสิทธิภาพสูงสุดเป็นอันดับแรก โดยมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาล และด้านนันทนาการ โดยมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากตามลำดับ 2) ผลการเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ในเพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีความเห็นต่อประสิทธิภาพในการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งเนื่องจากความต้องการของผู้สูงอายุมีความต้องการที่แตกต่างกัน ทั้งความต้องการพื้นฐานเศรษฐกิจและสังคม และ 3) แนวทางการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ควรมีแผนงานด้านผู้สูงอายุที่ชัดเจน ภายใต้กรอบกฎหมาย โดยสนับสนุนให้ผู้สูงอายุมีส่วนร่วม รวมถึงสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ส่งเสริมให้มีความสัมพันธ์อันดีระหว่างคนในชุมชนและผู้สูงอายุ จัดบริการสถานที่สำหรับพักผ่อน ออกกำลังกาย และทำกิจกรรมอื่น ๆ ที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุ

วัชร บัญวิทยา, ภัทรพรรณ ทาติ บทความวิจัยเรื่อง “ระเบียบวินัย: เทคนิควิธีของอำนาจที่ใช้ควบคุมการทำงานของครูปฐมวัย” พบว่า 1) ข้อมูลพื้นฐานการพัฒนาช่องทางประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ชุมชนมีความต้องการสื่อประชาสัมพันธ์ในรูปแบบของ

เว็บไซต์ที่สามารถให้ข้อมูลและรายละเอียดชุมชนได้อย่างครบถ้วน สามารถใช้รวบรวมและเผยแพร่องค์ความรู้ของชุมชนไทยพวนบ้านหินปักให้เป็นที่รู้จัก รูปแบบของเว็บไซต์ มีภาพ สื่อมัลติมีเดีย ประกอบข้อความ แสดงข้อมูลสำคัญประกอบด้วย ประวัติชุมชน วิถีชีวิต วัฒนธรรม ประเพณี อาหารการกิน ความเชื่อ ประเพณี ภูมิปัญญา และเป็นแหล่งเรียนรู้เกี่ยวกับผ้ามัดหมี่ของชุมชน 2) ผลการพัฒนาช่องทางการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ เป็นเว็บไซต์ที่ได้ออกแบบและนำเสนอหา ภาพเคลื่อนไหว รูปภาพที่เตรียมไว้มาจัดวาง เพื่อให้ผู้ใช้สามารถเลือกใช้งานได้ง่าย รายละเอียดชัดเจน และได้มีการแบ่งหน้าเว็บไซต์ออกเป็น หน้าแรก และหน้าเว็บเพจ ประกอบด้วย ประวัติศาสตร์ของชุมชน วิถีวัฒนธรรม สถานที่สำคัญ และภูมิปัญญาการทอผ้าของชาวหินปัก และ 3) ผลการประเมินความพึงพอใจ ผู้ใช้มีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.59)

มนตรี เพชรนาจักร บทความวิจัยเรื่อง “จิตตภาวนา: ประสบการณ์พิเศษและปรากฏการณ์จากการฝึกฝนอบรมจิต” พบว่า 1) รูปแบบของการพัฒนาจิตในพุทธศาสนามี 2 คือ การพัฒนาจิตเพื่อให้จิตสงบ และการพัฒนาจิตเพื่อให้เกิดความรู้แจ้งชัด หนทางเดียวของผู้ต้องการความรู้แจ้งชัดคือการใช้สติเป็นฐาน (สติปัญญา) ด้วยการระลึกถึงกาย เวทนา จิต และธรรม ตามจริงที่เป็นปัจจุบัน ประสบการณ์พิเศษที่เป็นผลจากการพัฒนาจิตมี 3 คือ ความสุขจากความสงบ โลกียธรรม และโลกุตตรธรรม 2) จากการพัฒนาจิตตามวิธีปฏิบัติในพุทธศาสนา พบว่า นักปฏิบัติชั้นครู/อาจารย์ มีประสบการณ์พิเศษ คือ จิตสงบ เข้าใจความจริงของชีวิต มองเห็นจิตที่ปรุงแต่ง พบอำนาจพิเศษของจิต เช่น การรู้วาระจิตของคนอื่น การถอดจิตได้ การรู้อนาคต ตลอดถึงความสามารถในการทำที่สุดแห่งทุกข์ได้ ส่วนนักเรียน/ผู้กำลังเรียนรู้ มีประสบการณ์พิเศษคือ ความรู้สึกเปลี่ยนแปลงในทางที่ดี การละวางตัวตน จิตนิ่ง หายกลัว เป็นต้น พบปรากฏการณ์ขณะพัฒนาจิต คือ การมองเห็นตัวเอง มีความรู้สึกละเอียด รู้สึกตัวลอย รู้สึกไม่มีตัวตน เป็นต้น และจากการทดลองปฏิบัติพบว่า ปลายสุดของความว่างคือความโล่งสว่าง มีอาการอุบนศีรษะ ตัวโยกโคลง เป็นต้น และ 3) ประสบการณ์พิเศษและปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาจิตนั้น เป็นสภาวะที่มีอยู่และเกิดขึ้นได้ แต่จะพบใน 2 แบบคือการปรากฏทางมนภาพ และการปรากฏทางกายภาพ

ประคอง มาโต, พระครูอุเทศธรรมสาทิศ, ชลิต วงษ์สกุล, พัททพล เสวตวรรณ บทความวิจัยเรื่อง “การส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองพระชนกจักรีวัฒนธรรมวิถีพุทธ” พบว่า 1) สภาพทั่วไปการท่องเที่ยวเมืองพระชนกจักรีวัฒนธรรมวิถีพุทธ ซึ่งพบว่างานบุญเดือนสามสืบสานประเพณีวิถีชาวอุไทยในการจัดงานวัดหนองขุนชาติอำเภอหนองฉาง มีงานการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมวิถีพุทธมีการทำบุญ ทำขวัญข้าวแม่โพสพ ทำขวัญนาคน ขบวนแห่นาค สืบทอดวัฒนธรรม

ประเพณีและวิถีวัฒนธรรม และวัฒนธรรมประเพณีต่าง ๆ มีเอกลักษณ์โดดเด่นที่สะท้อนให้เห็นถึงความงามที่แฝงไปด้วยความเรียบง่าย 2) การส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองพระชนกจักรีวัฒนธรรมวิถีพุทธ ด้วยการจัดการฟื้นฟูและอนุรักษ์วัฒนธรรม เพิ่มศักยภาพและพัฒนาขีดความสามารถบริหารจัดการและการแข่งขัน และพัฒนาบุคลากร สินค้า และบริการด้านการท่องเที่ยว ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดงานส่งเสริมการท่องเที่ยวงานบุญเดือนสามสืบสานประเพณีวิถีชาวอุไทย 3) นำเสนอกลยุทธ์และแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวด้วยการดำเนินการแต่ละด้านดังนี้ (1) พื้นที่และทรัพยากร (2) องค์กรชุมชน (3) การเรียนรู้ (4) กิจกรรมเชิงสร้างสรรค์เพื่อเพิ่มมูลค่า (5) การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ (6) การวางแผนการดำเนินงาน (7) กำหนดเครื่องมือพัฒนา (8) การจัดการการ และ (9) การประชาสัมพันธ์

วิรัช ตั้งประดิษฐ์, วินัย ทองมัน, วรกฤต เกื่อนช้าง บทความวิจัยเรื่อง “รูปแบบการจัดการการฝึกประสบการณ์วิชาชีพนักศึกษาอาชีวศึกษา ในสถานประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมของจังหวัดนครสวรรค์ ตามหลักอปริหานิยธรรม” พบว่า 1) การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อจัดฝึก ด้านการจัดทำแผนการฝึก ด้านการเตรียมการก่อนการจัดฝึก และการดำเนินการจัดการฝึก การนิเทศ ติดตาม กำกับดูแลการฝึก โดยสรุปจะดำเนินการร่วมกันทั้ง 3 ฝ่าย คือ สถานศึกษา นักศึกษา และ สถานประกอบการ 2) การพัฒนารูปแบบการจัดการการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ พบว่า เป็นรูปแบบการจัดการการฝึกฯ ใน 4 ด้าน และ 7 หลัก ตามอปริหานิยธรรม ซึ่งจะต้องดำเนินการ ดังนี้ 1) จัดประชุมพบปะหารือร่วมกันทั้ง 3 ฝ่าย อย่างต่อเนื่องและบ่อยครั้ง 2) มีการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิเข้าร่วม 3) ไม่ลู่อำนาจในการจัดการปรับแก้เองแต่เพียงฝ่ายเดียว 4) อยู่บนฐานของกฎระเบียบข้อบังคับของหน่วยงาน 5) มีการเคารพให้เกียรติกัน 6) มีการดำเนินงานที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมขององค์กร และ 7) มีกิจกรรมการยกย่องให้รางวัลแก่ผู้เข้าร่วมการจัดการฝึก และ 3) ผลการประเมินรูปแบบการจัดการการฝึกประสบการณ์ฯ พบว่ารูปแบบมีมาตรฐานในความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้อง ซึ่งผลของการประเมินรูปแบบที่พัฒนาขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุดในทุกด้าน

นุกูล ไกรกาศ, พระครูนิวาสิตขันธ์ บทความวิจัยเรื่อง “การประเมินผลการควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ของสำนักงานสาธารณสุขอำเภอโกรกพระ จังหวัดนครสวรรค์” พบว่า 1) การประเมินผลการควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) หลักอิทธิบาทธรรมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ของสำนักงานสาธารณสุขอำเภอโกรกพระ จังหวัดนครสวรรค์ ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 3) แนวทางในการควบคุม

ป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ได้แก่ 3.1) ควรเตือนให้ประชาชนพื่อใจการหลีกเลี่ยงไปในพื้นที่เสี่ยง ควรกระตุ้นให้ประชาชนตั้งใจสวมหน้ากากผ้าป้องกัน 3.2) ควรแจ้งให้ประชาชนตั้งใจที่จะไม่ใช้สิ่งของร่วมกัน ควรกระตุ้นให้ประชาชนหมั่นประเมินความเสี่ยงการติดเชื้อ 3.3) ควรกำหนดให้หน่วยงานในพื้นที่ตั้งใจกำหนดเส้นทางเข้าออกพื้นที่ ควรแจ้งให้หน่วยงานในพื้นที่หมั่นจัดให้มีระยะห่างระหว่างบุคคล และ 3.4) ควรหมั่นกำชับให้มีมาตรการติดตามข้อมูลของสถานที่ที่มีประชาชนรวมตัวกัน ควรหมั่นส่งเสริมให้สถานที่ที่มีประชาชนรวมตัวกันจัดให้มีการระบายอากาศที่เหมาะสม

ปัญญมณีสาร์ องค์ปรัชญากุล บทความวิจัยเรื่อง “การพัฒนามาตรการทางกฎหมาย การรักษาความปลอดภัยไซเบอร์ของบริษัทประกันภัย” พบว่า 1) อาชญากรรมด้านไซเบอร์เกิดขึ้นเริ่มมีการพัฒนาใช้คอมพิวเตอร์และการสื่อสารทางอินเทอร์เน็ตในประเทศทั่วโลกรวมทั้งประเทศไทย ปัญหาภัยไซเบอร์ในธุรกิจประกันภัยเกิดจากอาชญากรไซเบอร์หรือความผิดพลาดทุจริตของบุคลากรของบริษัทประกันภัยและกลุ่มเครือข่ายในธุรกิจประกันภัย แนวคิดหลักการมาตรการทางกฎหมาย หลักการมาตรการทางจริยธรรม และแนวคิดรูปแบบระบบรักษาความปลอดภัยอย่างเข้มงวดบนพื้นฐานความไว้วางใจเป็นศูนย์ ซึ่งเป็นระบบสถาปัตยกรรมที่มีขั้นตอนการตรวจสอบการเข้าระบบอย่างเข้มงวด นำมาใช้บูรณาการเป็นแนวทางการพัฒนาเรื่องนี้ได้ 2) กฎหมายการรักษาความปลอดภัยไซเบอร์ของบริษัทประกันภัย พบว่า มีกฎหมายและยุทธศาสตร์ชาติที่เกี่ยวข้อง 7 ฉบับ องค์การที่เกี่ยวข้องกับการประกันภัย 6 องค์การ และ 3) สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) แก้ไขเพิ่มเติมประกาศให้สอดคล้องกับการกำกับบริษัทประกันภัย และออกประกาศใหม่ใช้กำกับควบคุมตัวแทนประกันภัย นายหน้าประกันภัยอย่างเข้มงวดบนพื้นฐานความไว้วางใจเป็นศูนย์ องค์การที่เกี่ยวข้องกับการประกันภัย 6 องค์การ กำหนดนโยบาย แผนงาน กฎ ระเบียบ กติกา บริหารจัดการ การอบรม การตรวจสอบภายใน บริษัทและตัวบุคคลร่วมกันอย่างเข้มงวดบนพื้นฐานความไว้วางใจเป็นศูนย์

พระภิกษุ สุเมโธ (สารนอก), ศิริโรจน์ นามเสนา บทความวิชาการเรื่อง “ปฏิรูปเทศที่ส่งเสริมการปฏิบัติธรรมในพระพุทธศาสนา” พบว่า ปฏิรูปเทศวาสที่ปรากฏในพระไตรปิฎก ลักษณะและองค์ประกอบของการอยู่ในปฏิรูปเทศ ความสำคัญของการอยู่ในปฏิรูปเทศ การอยู่ในปฏิรูปเทศในคัมภีร์พระพุทธศาสนาเถรวาท หลักปฏิรูปเทศที่ส่งเสริมการปฏิบัติธรรมกล่าว คือ การได้เกิดเป็นมนุษย์มีอัตภาพที่สมบูรณ์เบื้องต้นและประเด็นต่อไป คือ การได้อยู่ในถิ่นที่เหมาะสมภายนอก ซึ่งมีลักษณะส่งเสริมการปฏิบัติธรรมดังนี้ 1) มีศูนย์กลางด้านวัฒนธรรมโดยอิงหลักสังคหวัตถุ 4 2) มีระบบด้านการศึกษาที่ดี 3) มีอาชีพที่สุจริตมั่นคงอิงหลักฆราวาสธรรม 4 4) มีศาสนา

ประกาศสัจธรรม และ 5) มีผู้ทรงศีลผู้ทรงธรรมผู้ทรงวิทยาคุณ หากไม่ได้เกิดในปฏิรูปเทศแล้วจะทำให้ไม่ได้รับการศึกษา ความเป็นอยู่ไม่ดี การปฏิบัติธรรมก็เน้นซ้ำ

กิตตินิธิ เกตุแก้ว, ขนบพร แสงวนิช บทความวิชาการเรื่อง “รูปแบบการจัดการเรียนการสอนศิลปะสำหรับผู้สูงอายุที่มีภาวะสมองเสื่อม ระยะที่ 1: การทบทวนวรรณกรรมแบบบรรยาย” พบว่า การจัดการเรียนการสอนศิลปะสำหรับผู้สูงอายุที่มีภาวะสมองเสื่อม ระยะที่ 1 ทั้งในประเทศไทย และต่างประเทศเน้นในเรื่องของการช่วยกระตุ้นการรับรู้และความทรงจำ การบำบัดอารมณ์ และการเห็นคุณค่าในตนเอง และหลังจากการใช้กิจกรรมศิลปะนั้นจะช่วยฝึกระบบประสาทและสมอง ลดความเครียด ฝึกกล้ามเนื้อมัดเล็ก เกิดความภูมิใจในตนเอง และเห็นคุณค่าในตนเองมากขึ้น ส่วนการจัดการเรียนการสอนศิลปะสำหรับผู้สูงอายุที่มีภาวะสมองเสื่อม ระยะที่ 1 หรือ REST ซึ่งเป็นผลมาจากการสังเคราะห์ มีรายละเอียดดังนี้ 1) R: Recognition & Memory Stimulating เป็นการกระตุ้นการรับรู้ และความทรงจำ 2) E: Emotional Learning เป็นการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถทางอารมณ์และสังคม 3) S: Self-Esteem Rising เป็นการส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเอง และ 4) T: Time & Test มีการใช้เวลาทำกิจกรรม 1 ชั่วโมง-1 ชั่วโมง 30 นาที เป็นประจำและผู้ร่วมกิจกรรมมีการสำรวจตัวเองหลังจากทำกิจกรรม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัครเดช พรหมกัลป์)

บรรณาธิการวารสารวิจัยวิชาการ

สารบัญ

กองบรรณาธิการ	ก
คณะกรรมการกลั่นกรองบทความ	ข-จ
บทบรรณาธิการ	ฉ-ด

บทความวิจัย:

กลยุทธ์การเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมจาริกในกลุ่มชาติพันธุ์ม้ง	
: พระครูปริยัติพัชรโกวิท (สุขุม สุขุมลปญโญ), ศิริโรจน์ นามเสนา วรกฤต เกื้อนช้าง	1
การพัฒนาปัจจัยส่งเสริมจิตอาสาตามหลักพุทธธรรม	
: พระครูปริยัติพัชรธรรม, พระศรีสมโพธิ, สามารถ สุขุประการ	13
แนวทางการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรของสำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัดใน เขตการปกครองคณะสงฆ์ภาค 4	
: พระประคุณวชิราภรณ์, พระศรีสมโพธิ, สามารถ สุขุประการ	27
การพัฒนากระบวนการท่องเที่ยวเมืองพระชนกจักรีวัฒนธรรมวิถีพุทธ	
: พระครูอุทิศปริยัติสุนทร, สมบุญ ทิพรังศรี, พระครูอุทิศธรรมพินัย, ธนพัฒน์ เฉลิมรัตน์	39
การพัฒนาพื้นที่การท่องเที่ยวเมืองพระชนกจักรีวัฒนธรรมวิถีพุทธ	
: พระสมุห์พุฒิพงษ์ กล้าทวี, พระราชอุทัยโสภณ, พระครูอุกิต ปริยัติโสภณ, เมธาวรินทร์ วิลพรรณ	53
แนวทางการดำเนินเศรษฐกิจพอเพียงเชิงพุทธบูรณาการ	
: พระนพดล สุทธิธมโม, สามารถ สุขุประการ, ศิริโรจน์ นามเสนา	69
แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำในยุคดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทาง การศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2 ตามหลัก สัปปุ ริสธรรม 7	
: จุฑามาศ มุลกระโทก, วินัย ทองมัน, พระราชวชิรเมธี วรปญโญ	83

**โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จอย่างยั่งยืนในการบริหาร
คลังสินค้าขนาดเล็กบนความปกติใหม่**

: เอกชัย เรืองรัตน์, สุดา สุวรรณภรณ์, อธิปไตย โสถถาวรณ 97

**การบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน
โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครสวรรค์ เขต 1**

: ศศิธรยาห์ มากผ่อง, สิทธิพร เขาอ่อน, ทศพล ชีมพร, 117
ทินกร พูลพุด

**แนวทางการบริหารความขัดแย้งของผู้บริหารในโรงเรียนขยายโอกาสทาง
การศึกษาจังหวัดชัยนาทตามหลักอปริหานิยธรรม 7**

: เอกวิทย์ ทับทวี, พระมหาอุดร อุตโตโร , ปฏิธรรม สำเนียง, 129
พระครูศรีสุธรรมนิวิฐ

**กระบวนการบริหารหลักสูตรทวิศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคสันกำแพง จังหวัด
เชียงใหม่**

: ภาสกร ผืนอ้าย, ณัฐยา ตันตรานนท์ 147

**องค์ประกอบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ สังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน**

: พรมา จันทระโคตร, วลัยกา ฉลากบาง, วันเพ็ญ นันทะศรี 163

**การพัฒนาเครื่องมือการวัดคุณลักษณะความเป็นนักตรของนักเรียนในโรงเรียน
ขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก
เขต 1**

: ศักดิ์สิทธิ์ ทองจำปา, ปราณี แก้วมา, ญาณวุฒิ วงศ์ใหญ่ศิริ, 181
ณัฐกานต์ ประจันบาน

การพัฒนานักบริหารชุมชนวิถีพุทธกับการรองรับสังคมสูงวัยระดับตำบล

: อนงค์นาฏ แก้วไพฑูรย์, ศศิกิจจ์ อ่ำจ้อย, อาณัติ เดชจิตร	195
ระบบการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรม กรณีศึกษา : เหตุกราดยิงในศูนย์การค้าเทอมินอล 21 โคราช จังหวัดนครราชสีมา	
: จุฑาทิพย์ ศรีพิทักษ์, ดิฐภัทร บวรชัย	213
การบริหารความเสี่ยงในภาวะวิกฤตศึกษากรณีการบริหารสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ของรัฐบาลช่วงปี พ.ศ. 2563-2564 ในพื้นที่จังหวัดราชบุรี	
: วชิรวัชร งามละม่อม	233
ประสิทธิภาพในการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแขวง อำเภอนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ	
: กิตติ ตระกูลรัมย์, สมปอง สุวรรณภูมา, ณัฐดนัย แก้วโพนงาม	251
ระเบียบวินัย: เทคนิควิธีของอำนาจที่ใช้ควบคุมการทำงานของครูปฐมวัย	
: วชิรี บุญวิทยา, ภัทรพรรณ ทำดี	267
จิตตภาวนา: ประสบการณ์พิเศษและปรากฏการณ์จากการฝึกฝนอบรมจิต	
: มนตรี เพชรนาจักร	287
การส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองพระชนกจักรีวัฒนธรรมวิถีพุทธ	
: ประคอง มาโต, พระครูอุเทศธรรมสาทิส, ชลิต วงษ์สกุล, พัททล เสวตวรรณ	305
รูปแบบการจัดการการฝึกประสบการณ์วิชาชีพนักศึกษาอาชีวศึกษา ในสถานประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมของจังหวัดนครสวรรค์ ตามหลักอปริหานิยธรรม	
: วิรัช ตั้งประดิษฐ์, วินัย ทองมัน, วรกฤต เกื้อนช้าง	319
การประเมินผลการควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ของสำนักงานสาธารณสุขอำเภอโกรกพระ จังหวัดนครสวรรค์	
: นุกูล ไกรกาศ, พระครูนิวิฐศีลขันธ	337

การพัฒนามาตรการทางกฎหมายการรักษาความปลอดภัยไซเบอร์ของบริษัท ประกันภัย	355
: ปัญญ์ณิสาร์ องค์กรปรัชญากุล	
บทความวิชาการ:	
ปฏิรูปเทศที่ส่งเสริมการปฏิบัติธรรมในพระพุทธศาสนา	
: พระภิกษุสุเมโธ (สารนอก), ศิริโรจน์ นามเสนา	373
รูปแบบการจัดการเรียนการสอนศิลปะสำหรับผู้สูงอายุที่มีภาวะสมองเสื่อม	
ระยะที่ 1: การทบทวนวรรณกรรมแบบบรรยาย	
: กิตติ์ณิธิ เกตุแก้ว, ขนบพร แสงวณิช	389
ภาคผนวก	
ขั้นตอนการดำเนินงานวารสารวิจัยวิชาการ	408
แนวปฏิบัติในการเตรียมต้นฉบับบทความเพื่อลงตีพิมพ์	409
หนังสือขอส่งบทความเพื่อพิจารณาการตีพิมพ์ในวารสารวิจัยวิชาการ	427

